

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/45/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5416010148
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2016:5416010148.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2016 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovaný

L.. Z. V., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom W. G., Ul. M. C. XXXX/XX

je vinný, že

v Dolnom Kubíne, na ulici S. D., v budove súpisné č. XXXX, v období od 01.05.2013 do 20.10.2013 ako jeden z konateľov spoločnosti MO W. spol. s r.o., L.: XX XXX XXX spolu s odsúdenou L.. W. Y., nar. XX.XX.XXXX ako ďalšou konateľkou spoločnosti MO W. spol. s r.o., po uplynutí platnosti nájomnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou E L K O P, s.r.o., L.: XX XXX XXX pokračoval v užívaní pôvodne prenajatých nebytových priestorov o výmere 335,73 m²,
teda

spoločným konaním protiprávne užíval nebytový priestor iného,
čím spáchal

prečin „Neoprávnený zásah do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru“ podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák.

a za to mu súd ukladá

podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov.

Súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určuje obžalovanému skúšobnú dobu tri roky.

Súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkazuje poškodenú spoločnosť E L K O P, s.r.o., Ul. Z. D. č. XXXX, W. G., L.: XX XXX XXX s jej nárokom na náhradu škody voči obžalovanému na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Dolný Kubín podal dňa 15.01.2015 obžalobu pre skutok uvedený vo výroku rozsudku voči obžalovanému aj voči už odsúdenej L.. W. Y., pričom konanie bolo na Okresnom súde Dolný Kubín vedené pod sp. zn. XT/X/XXXX. Následne vydaný trestný rozkaz sa stal voči odsúdenej Ing. Y. právoplatným (č.l. 329), zatiaľ čo obžalovaný V. voči nemu podal odpor (č.l. XXX). Na hlavnom pojednávaní dňa 12.11.2015 okresný súd rozhodol rozsudkom o vine obžalovaného V. (č.l. XXX), ale G. súd v Žiline tento rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie (č.l. 418). Vzápätí prokurátor požiadal o vrátenie veci späť do prípravného konania na postup podľa § 232 a § 233 Tr. por. Preto súd najskôr vylúčil vec týkajúcu sa obžalovaného V. na samostatné konanie (č.l. 435), a následne takto vylúčenú vec (už pod sp. zn. XT/XX/XXXX) vrátil späť prokurátorovi (č.l. XXX). K uzavretiu dohody o vine a treste však nedošlo, preto prokurátor podal voči obžalovanému V. opäť obžalobu, ktorá je na Okresnom súde evidovaná pod sp.zn. XT/XX/XXXX (č.l. 456).

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.10.2016 súd vykonal dokazovanie od začiatku v nasledovnom rozsahu:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní (č.l. 490) vyhlásil, že je nevinný a následne v zhode s prípravným konaním (č.l. 41) potvrdil, že bol konateľom spoločnosti MO W. spol. s r.o., ktorá uzavrela so spoločnosťou E L K O P, s.r.o. nájomnú zmluvu ohľadom nebytových priestorov v budove č. XXXX na ulici S. D. v W. G.. Zmluva bola uzavretá len na dobu určitú od 01.11.2012 do 31.01.2013. Následne však uzavreli dodatok, ktorým predĺžili platnosť nájmu do 30.04.2013. Od 01.05.2013 už nemali uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu na užívanie týchto nebytových priestorov, avšak s konateľom firmy E L K O P, s.r.o. sa obžalovaný dohodol, že keď uhradia dlhované nájomné dôjde k predĺženiu doby nájmu do konca roku 2013. Namiesto toho však spoločnosť E L K O P, s.r.o. podala návrh na súd o vypratanie týchto priestorov, pričom okresný súd tento návrh zamietol. Na základe odvolania Krajský súd v Žiline toto rozhodnutie zmenil a nariadil vypratanie priestorov, avšak obžalovaný o tomto rozhodnutí vtedy nevedel, keďže nebolo doručené žiadnemu z konateľov firmy MO W. spol. s r.o. Nebytové priestory teda ďalej užívali až do 20.10.2013, kedy firma E L K O P, s.r.o. vymenila zámky na vstupných dverách. Po rozhodnutí okresného súdu však v predajni už len dopredávali existujúce zásoby. Podľa názoru obžalovaného spoločnosť MO W., s.r.o. firme E L K O P, s.r.o. nič nedlhuje. Práve spoločnosť MO W. spol. s r.o. má voči firme E L K O P, s.r.o. splatnú pohľadávku vo výške 23.220,84 €. Okrem toho obžalovaný na hlavnom pojednávaní poukazoval na skutočnosť, že išlo o bežné, opakujúce sa problémy vyplývajúce z obchodnoprávneho vzťahu a tie by sa nemali riešiť v trestnom konaní.

A. L. F. R. na hlavnom pojednávaní (č.l. XXX) vypovedal zhodne ako v prípravnom konaní (č.l. 50), kedy ako konateľ spoločnosti E L K O P, s.r.o. potvrdil, že so spoločnosťou MO W. spol. s r.o. mali uzavretú nájomnú zmluvu na nebytové priestory v budove, ktorá patrí spoločnosť E L K O P, s.r.o. Nájomná zmluva bola najskôr uzavretá len do 31.01.2013, ale následne bola doba nájmu predĺžená do 30.04.2013. V priebehu mesiaca apríl 2013 však spoločnosti MO W. spol. s r.o. doručili dve písomné podania, ktorými jej oznámili, že nemajú záujem na ďalšom predĺžení nájmu a žiadajú preto o vypratanie týchto priestorov. Keďže k vyprataniu nedošlo, v máji 2013 podali návrh na ich vypratanie. Konanie bolo vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. XCb/XX/XXXX. Predbežné opatrenie, ktoré vo veci vydal Krajský súd v Žiline a ktoré sa stalo vykonateľným dňa 23.07.2013 spoločnosť MO W.L spol. s r.o. nerešpektovala a naďalej užívala nebytové priestory v nezmenenom rozsahu. V auguste 2013 došlo k rokovaniu medzi oboma stranami, na ktorom sa dohodli na spôsobe vypratania

priestorov a zabezpečenia tam sa nachádzajúceho obchodného tovaru. Na ten účel bol spoločnosti MO W. spol. s r.o. ponechaný jeden kľúč od vstupných dverí do ich predajne. Táto firma však následne predajňu opäť sprístupnila zákazníkovi a pokračovala v dovtedajšej činnosti namiesto toho, aby priestory spolu so zásobami vypratala. Takýto stav trval až do 20.10.2013, kedy už nadobudol vykonateľnosť rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín vo veci sp. zn. XCb/XX/XXXX, ktorým tento nariadil vypratanie predmetných priestorov. Dňa 20.10.2013 preto spoločnosť E L K O P, s.r.o. vymenila zámok na vstupných dverách do predajne, aby tak zamedzili spoločnosti MO W. spol. s r.o. v ďalšom užívaní týchto priestorov a následne podali návrh na vykonanie exekúcie. Koncom mesiaca november 2013 došlo k vyprataniu týchto priestorov v rámci exekúcie. Poškodený si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 32.686,67 €, ktorá mu mala vzniknúť v dôsledku neuhradeného nájomného vrátane služieb s tým spojených, ako aj nákladmi na vedené súdne a exekučné konanie.

Z. U. A., I. Z. a O. G. v prípravnom konaní (č.l. 72, 75, 80) potvrdili, že pracovali pre spoločnosť MO W. spol. s r.o. ako predavačky v predajni drogérie v budove na ulici S. D. v Dolnom G. a to až do 19.10.2013. Celý čas sa tam predával drogistický tovar. O problémoch s ukončením nájmu nevedeli.

Ďalej súd vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov:

Zo zmluvy o nájme nebytových priestorov (č.l. 84), vrátane dodatku k nej (č.l. 88) bolo preukázané, že spoločnosť MO W. spol. s r.o. mala od spoločnosti E L K O P, s.r.o. prenajaté nebytové priestory v budove č. 2194 v Dolnom G., za účelom prevádzkovania maloobchodnej predajne. Doba nájmu bola najskôr dohodnutá do 01.11.2012 do 31.01.2013, ale následne bola dodatkom uzavretým po skončení nájmu (predĺžená do 30.04.2013). Obidve listiny za spoločnosť MO W. spol. s r.o. podpisovali obaja konatelia.

Z listov doručených spoločnosti MO W. spol. s r.o. v apríli 2013 je preukázané, že spoločnosť E L K O P, s.r.o. ako prenajímateľ opakovane oznámila nájomcovi, že nemá záujem na predĺžení nájmu po dni 30.04.2013 a žiada tieto priestory vypratať (č.l. 89 - 90).

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. XCb/XX/XXXX bolo preukázané, že dňa 06.05.2013 podala spoločnosť E L K O P, s.r.o. voči spoločnosti MO W. spol. s r.o. návrh na vypratanie nehnuteľnosti. Išlo o vypratanie nebytových priestorov, ktoré spoločnosť MO W.L spol. s r.o. dovtedy užívala na základe nájomnej zmluvy a prevádzkovala v nich predajňu drogérie. Súčasťou tohto návrhu bol aj návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd zakázal spoločnosť L.L spol. s r.o. zdržať sa ďalšieho užívania týchto nebytových priestorov, vrátane výkonu podnikateľskej činnosti v nich. Okresný súd síce najskôr návrh na nariadenie predbežného opatrenia dňa 15.05.2013 zamietol, ale Krajský súd v Žiline dňa 02.07.2013 predbežné opatrenie vydal a zakázal spoločnosti MO W. spol. s r.o. užívať nebytové priestory v tejto budove, vrátane výkonu podnikateľskej činnosti v nich. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným aj vykonateľným dňa 23.07.2013. Rozhodnutie krajského súdu bolo doručené splnomocnenej zástupkyňi firmy MO W. spol. s r.o. Dňa 05.09.2013 okresný súd Dolný Kubín vyhovel návrhu vo veci samej a uložil spoločnosti MO W. spol. s r.o. povinnosť vypratať tieto nebytové priestory. Rozsudok sa stal vykonateľným dňa 20.10.2013.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9Cb/68/2013 bolo preukázané, že spoločnosť E L K O P, s.r.o. podala dňa 26.11.2013 voči spoločnosti MO W. spol. s r.o. žalobu o zaplatenie sumu 22.283,24 € s príslušenstvom. Išlo o nárok na zaplatenie zameškaného nájomného a náhrad za služby s tým spojené, vrátane úrokov z omeškania. Súd podanej žalobe vyhovel. Rozsudok sa stal právoplatným dňa 03.06.2013.

Zo správ o povesti obžalovaného vyplýva, že obžalovaný nebol v evidencii uchádzačov o zamestnanie ani nikdy nepoberal dávky v hmotnej núdzi (č.l. 268 - 270). Je evidovaný ako živnostník (č.l. 373) a pôsobil v mnohých obchodných spoločnostiach (č.l. 376). Bolo voči nemu vedených viacero exekučných konaní (č.l. 377-378). Obžalovaný spáchal viaceré priestupky, či už na úseku dopravy alebo proti občianskemu spolunažívaniu alebo tým, že uviedol v čestnom vyhlásení pre KR PZ Žilina nepravdivý údaj (č.l. 274, 379, 384). V minulosti už bol trestne stíhaný, ale zatiaľ ešte nebol právoplatne odsúdený za žiaden trestný čin (č.l. 361).

Z pripojeného spisu Okresnej prokuratúry Dolný Kubín sp. zn. 1Pv 81/2006 mal súd preukázané, že obžalovaný v októbri 2005 sa ako vodič odmietol podrobiť vykonaniu dychovej skúšky. Následne v januári 2006 viedol motorové vozidlo napriek plynúcemu zákazu činnosti, ktorý mu bol uložený v priestupkovom konaní.

Vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo a jednoznačne preukázané, že žalovaný skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný, ktorý je za jeho spáchanie trestne zodpovedný.

V danom prípade bolo spoľahlivo preukázané, že nájomný vzťah medzi vlastníkom prenajímaných nebytových priestorov (E L K O P, s.r.o.) a nájomcom (MO W. spol. s r.o.) trval len od 01.11.2012 do 30.04.2013. Platnosť nájomnej zmluvy ani dodatku k nej napokon obžalovaný ani nespochybňoval. Deň ukončenia doby nájmu bol teda obžalovanému vopred známy, keďže bol ním dohodnutý a podpísal nájomnú zmluvu, vrátane dodatku k nej. Počnúc dňom 01.05.2013 boli predmetné nebytové priestory užívané spoločnosťou MO W. spol. s r.o. bez právneho dôvodu.

V tomto smere neobstojí obhajoba obžalovaného, ktorý poukazoval na dovtedajšiu „zvyklosť“ ohľadom predlžovania doby nájmu. Obvyklosť možno vyvodiť vždy len vo vzťahu medzi konkrétnymi subjektmi. V konaní bolo preukázané, že medzi spoločnosťou E L K O P, s.r.o. a spoločnosťou MO W. spol. s r.o. bola uzavretá len jediná nájomná zmluva, ktorá bola len jedenkrát predĺžená. Vonkoncom teda nemožno hovoriť o nejakej zaužívanej zvyklosti medzi týmito dvomi subjektmi. Odhliadnuc od toho však okresný súd poukazuje na doručenie dvoch listov, v ktorých spoločnosť E L K O P, s.r.o. (prenajímateľ) výslovne oznámila spoločnosti MO W. spol. s r.o. (nájomcovi), že k ďalšiemu predĺženiu doby nájmu už nedôjde a zároveň vyzvala na vypratanie týchto priestorov. Obsah týchto listov je jasný, bez možností rozdielneho výkladu (č.l. 89 - 90).

Rovnako neobstojí obhajobný argument obžalovaného spočívajúci v poukazaní na dve rozdielne rozhodnutia okresného a krajského súdu vo veci sp. zn. 8Cb/12/2013. Bolo totiž nerozhodné, kedy (a či vôbec) sa obžalovaný dozvedel o vydanom súdnom rozhodnutí, ktoré mu zakazovalo užívať tieto nebytové priestory. Rozhodnutie súdu nebolo určujúcim predelom, kedy sa končila oprávnenosť užívania nebytových priestorov. Rozhodujúcim momentom bol v tomto smere deň ukončenia nájmu. Podstatnou je teda skutočnosť, že obžalovaný od začiatku vedel, ktorým dňom končí účinnosť uzavretej nájomnej

zmluvy, a teda vedel, že počnúc dňom 01.05.2013 neexistoval žiaden právny dôvod, z ktorého by bolo možné odvodiť dôvodnosť ďalšieho užívania týchto nebytových priestorov. V danom prípade totiž neexistovala žiadna skutočnosť (listina), z ktorej by mohol obžalovaný odvodiť svoju dobromyseľnosť ohľadom dôvodnosti ďalšieho užívania nebytových priestorov, ktoré mal v nájme len do 30.04.2013. Rozhodnutie súdu by bolo dôležitým medzníkom na ukončenie dobromyseľnosti len v prípade, ak by do momentu jeho vydania (vykonateľnosti) existoval dôvod, z ktorého by bolo možné dobromyseľnosť užívateľa odvodiť. To však nie je tento prípad.

Ak teda obžalovaný vopred vedel, že doba nájmu dňa 30.04.2013 končí, konal od 01.05.2013 minimálne v nepriamom úmysle, keď pokračoval v užívaní nebytových priestorov aj naďalej v nezmenenom rozsahu. Takýmto jeho konaním bola riadne naplnená skutková podstata úmyselného prečinu podľa § 218 ods. 2 Tr. zák.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na riadne naplnenie účelu trestu podľa § 34 Tr. zák., ako aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 2 Tr. zák.). Na strane obžalovaného možno konštatovať, že neexistuje žiadna poľahčujúca, ale ani priťažujúca okolnosť. Súd preto základnú trestnú sadzbu určenú v osobitnej časti Trestného zákona neupravoval podľa § 38 Tr. zák. a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri polovici do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby.

Výkon uloženého trestu odňatia slobody súd zatiaľ nenariadil, ale určil obžalovanému skúšobnú dobu. Obžalovanému tak súd poskytol priestor, aby počas skúšobnej doby svojím životom preukázal, že je schopný (ochotný) viesť v budúcnosti riadny život a prejavil snahu po náprave spôsobenej škody. Ak by sa po skončení skúšobnej doby (alebo počas nej) predsa len ukázalo, že obžalovaný nevedol riadny život, súd môže rozhodnúť o tzv. premene uloženého trestu odňatia slobody a nariadiť jeho nepodmienečný výkon. Práve a len obžalovaný teda môže svojím správaním (konaním) počas skúšobnej doby ovplyvniť, či bude uložený trest odňatia slobody napokon vykonaný alebo či dôjde (po uplynutí skúšobnej doby) k zahladeniu tohto odsúdenia aj bez jeho reálneho výkonu.

Súd odkázal poškodenú spoločnosť s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, keďže táto spoločnosť už má k dispozícii exekučný titul voči spoločnosti MO W. spol. s r.o., ktorým je vykonateľný rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín vo veci sp.zn. 9Cb/68/2013. Uplatnený nárok na náhradu škody sa zjavne sčasti prekrýva s už priznaným nárokom v tomto konaní. Ohľadom tohto nároku na náhradu škody je však potrebné vykonať bližšie dokazovanie najmä ohľadom miery spoluzodpovednosti za spôsobenú škodu, keďže obžalovaný bol len jedným z konateľov spoločnosti MO W. spol. s r.o. Rozsah takého dokazovania by prekračoval rámec adhézneho konania i účel trestného konania (§ 1 Tr. por.).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ale len v jeho prospech
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.